

'FOKKEN IS gokken!'

'Het is het trouwste
en braafste paardenras
dat bestaat. Je kunt
er zo naast gaan
liggen slapen.'

Piet van Rossum (69)

uit Maren Kessel
vertelt over zijn liefde
voor het Nederlandse
Trekpaard.

Piet 'Pak je ze enkele weken niet bij het hoofd, dan komen ze een volgende keer toch zó weer naar je toe'

De bewondering begon al op jonge leeftijd. Als "klein menneke" trok hij er 's ochtends vroeg op uit met de trekpaarden van zijn vader, om het land te bewerken. 'Trots als een pauw was ik', zegt Piet, 'dat ik met die machtige dieren op pad mocht. Tot mijn 19e heb ik dat gedaan; toen kwam de tractor...'

Hobbypaard 'In 2008 is het laatste landbouwbedrijf dat nog met Nederlandse trekpaarden werkte gestopt', weet neef Harry (29), die secretaris is van de landelijke vereniging 'Het Nederlands Trekpaard'. 'Maar eigenlijk is het sinds de jaren zeventig al veel meer een hobbypaard, in de dressuur en aangespannen. Als werkpaard zie je ze nu nog wel in de bosbouw en de garnalenvisserij. In Nederland lopen er, denk ik, zo'n 4.500 rond.'

Wethouder op k lompen en hobbypaard, dus. Maar voor hobby's had Piet helemaal geen tijd toen hij in 1972 het melkveebedrijf van zijn vader overnam. Later gaat hij ook nog de veehandel in en is hij bovendien 12 jaar wethouder. Piet: 'Weken van tachtig uur maakte ik, maar ik deed het met plezier.' Zijn vrouw Willy (58) weet het nog goed: 'Het was soms een echte verkleedpartij: werkkleding; goeie pak; werkkleding; goeie pak... En als het snel moest, dan maar op de klompen naar het gemeentehuis.'

Vooruit fokken Omdat het bloed nu eenmaal kruipt waar het niet gaan kan, koopt hij in 1985 toch een viertal trekpaarden. 'Niet om ze te berijden', zegt hij, 'maar om ze vooruit te fokken. Ze beter maken dan de moeder, dat was en is de lol.' Hoe je dat doet? Neef Harry lacht: 'Fokken is gokken! Maar grofweg probeer je de mindere eigenschappen van je merrie te compenseren. Daarop kies je een hengst.' Op keuringen en kampioenschappen kun je dan het resultaat showen aan andere liefhebbers. Piet: 'Mooie dagen zijn dat, vooral als je de kampioensbeker mee naar huis mag nemen.'

Bezig blijven Op zijn 69^e is hij er nog altijd druk mee. Tijd zat, zeker nadat hij afgelopen jaar zijn boerenbedrijf heeft verkocht. Met Willy woont hij nu aan de rand van het dorp in een prachtig huis met paardenstallen en twee hectare grond. De keuken is heel bewust aan de achterkant van het huis geplaatst, zodat Piet goed zicht heeft op de wei, waar zijn drie trekpaarden lopen: rustige, krachtige dieren, stevig op de benen en met een dikke vacht. 'Een mooi gezicht', vindt hij. 'En ze houden me lekker bezig, dat vind ik belangrijk. Stil binnenzitten is niks voor mij.' ■

